

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan sådan set godt forstå, at ministeren bliver mere og mere skinger. Sådan gik det jo også med Brixtofte de sidste par måneder, han sad oppe i Farum Kommune og blev ved med at forsikre, at alt gik ganske fantastisk. Ministeren står så også og taler om det her skønne maleri.

Men jeg vil gerne spørge finansministeren: Hvem er det skønt for? De fattige i ulandene, som regeringen har taget pengene fra, er det dem, det er skønt for? Er det skønt for folk på overførselsindkomst, hvis indtægt endnu en gang i år bliver udhulet af regeringen, for at man kan dele lidt sukker og valgfæsk ud, eller er det for de folk, som er arbejdsløse, og for de mennesker, som har mistet deres arbejde, og som ikke kan se frem til det opsving, som ministeren står og taler om? Det har vi jo hørt på flere år i træk, så jeg tror måske ikke, at tiltroen til det er så stor rundtomkring. Eller er det i virkeligheden blot et skønt maleri for direktørerne, de velbærgede, erhvervslivet, landbruget, de store banker, som regeringen har valgt at smide milliarder af kroner efter i regeringsperioden? Hvem er det et skønt billede for?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er det sådan set for hele det danske samfund og det samfund, der skal bære, at vi er i stand til at gøre mere for de svage grupper, som vi rent faktisk gør, milliardløft i fællesskab. Så det er sådan set skønt for alle.

Men udfordringen er jo stadig hele tiden at hjælpe der, hvor man i virkeligheden har mest at gøre for at hjælpe, og det er jo selvfølgelig at sikre, at finanspolitikken er af en sådan art, at man over tid har en stabil vækst i beskæftigelsen, at man år efter år kan øge det samlede offentlige servicetilbud, og det er jo præcis det, vi gør, og det er det, vi har forfulgt.

Kl. 16.45

Må jeg så lige sige om tallene, at det overskud, regeringen ventede på de offentlige finanser og på statens egen saldo i 2002, det har vi måttet opregulere; det overskud, vi ventede i 2003, det har vi opreguleret; det overskud, vi ventede i 2004, det har vi måttet opregulere; det overskud, vi ventede næste år, har vi også måttet opregulere. Der er altså tale om, at de skøn, vi har haft for finansernes holdbarhed og de overskud, der skulle til, har været sat for lavt: Vi har altså større overskud end det, vi havde forven-

tet. Og det tyder altså på noget andet end det, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil taler om.

Men jeg ved godt, at vi jo ikke bliver enige. Jeg har aldrig drømt om at blive enig med hverken Honecker eller Brezjnev eller Ulbricht eller et sammensurium af deres synspunkter, så derfor kan jeg også leve med ikke at være enig med Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det kommer til at lyde som en hel historietime. Det kan vi da også godt tage ind i en finanslovforhandling, det er da helt o.k.

Finansministeren siger om det her skønmaleri, at det er noget, der kommer hele det danske samfund til gavn. Jamen der vil jeg bare henvise til, at der er kommet 30.000 flere arbejdsløse, 30.000 flere fuldtidsarbejdsløse. De bedste prognoser for næste år, som er dem, OECD og finansministeren kommer med, skaffer 20.000 flere arbejdspladser. Hvad med de sidste 10.000, og hvad i øvrigt med de 145.000, som i forvejen var arbejdsløse, da denne her regering kom til?

Så snakker man om 60.000 frem til 2010. Det er fint med makroøkonomiske planer og makroøkonomiske fremskrivninger, jeg har bare ikke hørt denne her regering komme med et eneste bud på, hvad man vil gøre ved arbejdsløsheden i Danmark, ikke et eneste bud hverken under denne her finanslov eller tidligere. Det, man er kommet op med, er: Åh, det er samfundets skyld, altså det internationale samfunds. Man læner sig tilbage og venter på et opsving, det er hvad denne her regering kan drive det til.

Så giver man skattelettelse, men ikke én krone, ikke én krone til folk på overførselsindkomst. Til gengæld så ...

Formanden:

Så giver vi ordet til finansministeren.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

... bruger man nu 200 mio. kr. på bankerne. Igen vil jeg gerne spørge finansministeren: Det her med, at det er for hele det danske samfund ...

Formanden:

Nu giver vi ordet til finansministeren.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

... har finansministeren brugt tid på at spørge de arbejdsløse, om de synes, det er et skønt maleri?